

[Trafikministeren]

bindelsen gennem Tårnby, der er angivet i rapporten »Miljø – Øresund 1991«.

De beregninger, der har ligget til grund for de omkostningsangivelser, der er angivet i rapporten, er udarbejdet af eksterne rådgivere for projektorganisationen DSB/VD. Projektorganisationen har fra de eksterne rådgivere modtaget et notat (prisoverslag fra november 1990) bl.a. vedrørende disse beregninger, og Jørgen Clausen har tidligere modtaget de relevante dele heraf.

Jørgen Clausen har tidligere klaget til Folketingets Ombudsmand over, at det ikke var muligt at få aktindsigt i beregningsmaterialet.

I brev af 8. oktober 1992 har Folketingets Ombudsmand udtalt sig vedrørende denne klage, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

»Jeg må forstå det af Trafikministeriet og projektorganisationen anførte således, at der ikke hos myndighederne foreligger – og aldrig har foreligget – andet beregningsmateriale vedrørende meromkostningerne ved overdækning af Øresundsforbindelsens landdel end det, der fremgår af det omtalte notat. Jeg har fået denne opfattelse af projektorganisationens svar bekræftet ved en telefonisk henvendelse til organisationen og må herefter lægge den til grund for min bedømmelse af Deres klage.

I medfør af § 4 i lov om offentlighed i forvaltningen omfatter retten til aktindsigt »dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed«.

I et tilfælde som det foreliggende, hvor myndigheden har benyttet ekstern rådgivning, indebærer bestemmelsen således, at adgangen til aktindsigt i det materiale, der er udarbejdet af de eksterne rådgivere, forudsætter, at det pågældende materiale faktisk er eller har været i myndighedens besiddelse.

De beregninger, der har dannet grundlag for de omkostningsskøn, der er angivet i Øresundsrapporten (og i notatet fra november 1990), er derfor ikke omfattet af offentlighedslovens regler om aktindsigt.«

I brev af 30. august 1993 har Jørgen Clausen anmodet Folketingets Ombudsmand om at genoptage behandlingen af klagen. Det fremgår af udtalelsen af 20. december 1993 fra Folketingets Ombudsmand, at den fornyede hen-

vendelse ikke har givet Folketingets Ombudsmand anledning til at gøre mere vedrørende dette spørgsmål.

Efterfølgende har Jørgen Clausen over for Trafikministeriet på ny rejst spørgsmålet om aktindsigt i ovennævnte beregningsmateriale samt vedrørende en alternativ linjeføring af jernbanen fra Kalvebod over Amager via Præstemarksvej og nord om Bella Centret, der også var indeholdt i rapporten »Miljø – Øresund 1991«. Meromkostningen herved var opgjort til 1,5 mia. kr. i forhold til det i rapporten beskrevne hovedalternativ, idet beregningerne, der lå til grund herfor, også er udarbejdet af eksterne rådgivere. Jørgen Clausen har nu modtaget de relevante dele af ovennævnte notat vedrørende også dette alternativ. Ministeriet har ikke efter den tidligere behandling af sagen modtaget det detaljerede beregningsmateriale og er derfor fortsat afskåret fra at udlevere yderligere materiale herom, ligesom det samme gør sig gældende vedrørende alternativet om en ændret linjeføring over Amager, hvorom der senest er rettet henvendelse.

Endelig skal meddeles, at DSB har oplyst, at projektorganisationen har truffet afgørelse om en anmodning om aktindsigt i rapporter udarbejdet af projektorganisationen om Øresundsforbindelsens landanlæg.

Spm. nr. S 958

Til *miljøministeren* (30/3 94) af:

Tom Behnke (FP):

»Finder ministeren, at det i en tid med vandafgifter er rimeligt, at Storstrøms Amt over en tyveårig periode vil oppumpe 166 mio. liter vand fra undergrunden ved Snesere Losseplads og efter fortyndingsprincippet sende det meget giftige perkolat ud i Præstø Fjord uden egentlig rensning?«

Begrundelse

I 1964 blev der i Snesere i Fladså Kommune anlagt en kommunal losseplads i nogle udgravede lergrave. Proms Kemiske Fabrik i Viomose har bl.a. deponeret fire meget farlige giftstoffer i tønder. De fire giftstoffer er ikke nedbrydelige i et almindeligt biologisk renselanlæg som det påtænkte i Tappernøje. I stedet for at bruge los af det kostbare grundvand bør man efter spørgerens mening opgrave de 60.000 m³